

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/144/2017
Identifikačné číslo spisu:	3716204949
Dátum vydania rozhodnutia:	31.01.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Kolcun
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:3716204949.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu D. I., bývajúceho v E., zastúpeného Advokátskou kanceláriou LALINSKÝ ADVOKÁT s.r.o., so sídlom v Žiline, Andreja Hlinku č. 1, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu škody, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 9 C 23/2016, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. marca 2017 sp. zn. 19 Co 80/2017, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 21. marca 2017 sp. zn. 19 Co 80/2017 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Považská Bystrica (ďalej aj ako „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 29. novembra 2016 č. k. 9 C 23/2016-109 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej náhrady škody vo výške 1 442,74 eur s príslušenstvom podľa zák. č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Nesprávneho úradného postupu sa mala dopustiť súdna exekútorka JUDr. Andrea Nemčíková, ktorá s vydaním upovedomenia o začatí exekúcie vydala príkaz na začatie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke (§ 95 Exekučného poriadku). Po doručení daného príkazu bola banka povinná zablokovat' účet povinného (žalobcu) podľa príkazu na začatie exekúcie. Nakoľko žalobca ako povinný podal námietky proti exekúcii, súdna exekútorka nebola oprávnená vydať príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke (§ 96 Exekučného poriadku), čo však ani neučinila. Súdna exekútorka bezodkladne po tom, čo jej bolo doručené právoplatné uznesenie súdu o vyhovení námietkam proti exekúcii dňa 2. septembra 2015 (§ 50 ods. 3 Exekučného poriadku) vydala na štvrtý pracovný deň príkaz na odblokovanie účtu žalobcu v banke, na základe čoho banka uvoľnila blokované peňažné prostriedky žalobcu na jeho účte. Súdna exekútorka, podľa názoru súdu prvej inštancie, konala v súlade s Exekučným poriadkom, v konaní nebolo preukázané, že jej konaním bol porušený Exekučný poriadok, z čoho vyplýva, že nebola preukázaná existencia jedného zo základných predpokladov na úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to existencia nesprávneho úradného postupu. Vzhľadom k tomu, že na zamietnutie žaloby stačí, ak absentuje čo i len jeden predpoklad vzniku nároku na náhradu škody, súd prvej inštancie žalobu žalobcu

v celom rozsahu zamietol bez toho, aby sa ďalej zaoberal otázkou, či vznikla škoda a v akej výške, resp. existenciou kauzálneho nexu. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 3 ods. 1 písm. d/, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, 4 zák. č. 514/2003 Z.z., § 50 ods. 3, § 95 písm. a/ Exekučného poriadku a § 255 CSP, keď súčasne rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj ako „odvolací súd“) uznesením z 21. marca 2017 č. k. 19 Co 80/2017-124 odvolanie žalobcu ako oneskorene podané odmietol v zmysle § 386 písm. a/ CSP. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko jej v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie prevzal zástupca žalobcu dňa 21. januára 2017, čo je skutočnosťou určujúcou začiatok lehoty na podanie odvolania. Zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania začala žalobcovi plynúť nasledujúci deň, t. j. 22. januára 2017, posledný deň 15-dňovej lehoty tak pripadol na deň 6. februára 2017, ktorým bol pondelok. Dňa 7. februára 2017 napadnutý rozsudok nadobudol právoplatnosť. Odvolanie bolo podané zástupcom žalobcu na pošte dňa 7. februára 2017, teda po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, preto odvolací súd rozhodol, tak ako je vyššie uvedené.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj ako „dovolaateľ“) dovolanie 9. mája 2017, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 420 písm. f/ CSP, t. j. že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca v dovolaní uviedol, že odvolací súd pri vydávaní napadnutého rozhodnutia pochybil tým, že si osvojil nesprávny dátum doručenia rozsudku súdu prvej inštancie, na základe čoho dospel k nesprávnemu záveru o oneskorení podaní odvolania žalobcom v zmysle § 386 písm. a/ CSP. Žalobca mal za to, že 21. januára 2017 nemohlo dôjsť k doručeniu rozsudku súdu prvej inštancie, ako je nesprávne uvedené na doručenke, vzhľadom na to, že 21. január 2017 pripadal na sobotu, t. j. deň, ktorý nie je pracovným dňom advokátskej kancelárie zástupcu žalobcu, a teda v uvedený deň nemohlo dôjsť k doručeniu predmetného rozsudku. Uviedol, že k doručeniu rozsudku došlo až 23. januára 2017, preto mu lehota 15 dní na podanie odvolania začala plynúť 24. januára 2017 a uplynula 7. februára 2017. Dovolačiemu súdu predložil na preukázanie svojho tvrdenia aj potvrdenie dodania zásielky od Slovenskej pošty, a.s. z 24. apríla 2017, kde bol uvedený dátum doručenia dňa 23. januára 2017. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z.z., ďalej len „CSP“), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolačím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (pozri § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolačím dôvodom sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo odvolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

9. So zreteľom na uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobcu odvolacím súdom

vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

10. V prejednávanej veci z obsahu spisu odvolaciemu súdu vyplývalo, že zástupca žalobcu si predmetný rozsudok súdu prvej inštancie prevzal 21. januára 2017 (č. l. 109 spisu - zadná strana listu), a teda posledný deň lehoty na podanie odvolania pripadol na pondelok 6. februára 2017. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z obsahu listiny preukazujúcej doručovanie odvolania proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie (č. l. 116 spisu), z ktorej vyplýva, že predmetné odvolanie bolo podané na poštovú prepravu 7. februára 2017, teda po uplynutí lehoty na podanie odvolania. Vzhľadom na uvedené odvolací súd odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie ako oneskorene podané podľa § 386 písm. a/ CSP odmietol.

11. Dovolací súd vykonal vo veci šetrenie, a zistil, že rozsudok z 29. novembra 2016 č. k. 9 C 23/2016-109 bol zástupcovi žalobcu doručený do vlastných rúk 23. januára 2017 (pondelok). Tento dátum doručenia vyplýva z odtlačku dennej pečiatky dodacej pošty na doručenke (č. l. 109 spisu - zadná strana listu) a tiež z potvrdenia dodania od Slovenskej pošty, a.s. z 24. apríla 2017 (č. l. 146 spisu), ktoré žalobca priložil k dovolaniu na preukázanie včasnosti podania odvolania. Na doručenke adresátom uvedený dátum doručenia 21. januára 2017, z ktorého odvolací súd vychádzal pri posudzovaní včasnosti podania odvolania žalobcom, je zrejším omylom adresáta, ktorý možno zistiť práve z odtlačku poštovej pečiatky na doručenke a z informácie poskytnutej Slovenskou poštou, a.s. Lehota na podanie odvolania teda začala žalobcovi plynúť 24. januára 2017 a posledným dňom tejto pätnásťdňovej lehoty bol 7. február 2017 (utorok). Z obsahu spisu vyplýva, že odvolanie žalobcu adresované príslušnému súdu bolo odovzdané na poštovú prepravu 7. februára 2017, preto bolo podané včas, v zákonom stanovenej lehote.

12. Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť preukázané mimo rozumných pochybností. V prípade, ak všeobecný súd nemá záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný mimo rozumných pochybností, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol (tak napr. III. ÚS 331/04, III. ÚS 249/08, IV. ÚS 379/08).

13. Vychádzajúc z uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že žalobca podal opravný prostriedok - odvolanie oneskorene. Preto ak odvolací súd odmietol odvolanie žalobcu ako oneskorene podané, odňal mu svojím konaním a rozhodnutím právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bolo ním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmané odvolacím súdom (porovnaj judikát R 23/1994), t. j. týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a žalobca opodstatnene uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

14. Najvyšší súd preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

15. V novom rozhodnutí odvolací súd rozhodne znova o trovách pôvodného konania a o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.